

VSDTP:n KESKUSKOMITEAAN

Arvoisat toverit!

Katsomme velvollisuudeksemme saattaa tietoonne, että asiaintila Pää-äänenkannattajan toimituksessa on syvän ja varman vakaumuksemme mukaan muodostunut kerrasaan sietämättömäksi ja ellei Pää-äänenkannattajan toimituksen kokoonpanoa muuteta, on puoluelinjan noudattaminen mielestämme aivan *mahdotonta*.

Vain ensimmäiset kaksi Pää-äänenkannattajan toimituksen istuntoa täysistunnon jälkeen herättivät meissä toivoa, että yhteistoiminta toverien Martovin ja Danin kanssa on mahdollista. Tov. Martovin suostuminen konferenssia koskevaan Keskuskomitean kirjeeseen (ks. Pää-äänenkannattajan 11. numeroa. Martov *allekirjoitti* tuon kirjeen) oli ehdottomana todisteena siitä, että hän pyrkii täyttämään *lojaalisesti* täysistunnon päätöksiä. Toisessa sävyssä alkoi puhua ennen muita tov. Dan, joka julisti Pää-äänenkannattajan 11. numeron pääkirjoituksen * *vahingolliseksi* ja meidän läsnäollessamme syytti Martovia *pää-äänenkannattajalaisesta opportunistista*. Meille kävi jo siitä selväksi, että kiivaat golosilaiset pitävät Martovia „opportunistina” siksi, koska hän on taipuvainen alistumaan puolueen päätöksiin, ja että koko kysymys on siitä, antaako Martov perään heidän painostuksestaan.

Martovin kirjoitus „Oikealla tiellä” osoitti, että hän antaa perään. Se, ettei haluttu antaa kirjoitusta julkaistavaksi „Diskussionnyi Listokissa” (vaikka tuossa kirjoituksessa ilmeisesti *väitellään* Pää-äänenkannattajan kokoonpanoa

* Ks. tätä osaa, ss. 138—147. *Toim.*

koskevan Keskuskomitean päätöksen johdosta), oli todisteena sodan alkamisesta. Kysymyksessä illegaalisten järjestöjen ja toimihenkilöiden suhtautumisesta legaalisiin Martov on ilmeisesti kääntynyt tässä kirjoituksessaan Keskuskomitean kannalta (Martovin allekirjoittama kirje konferenssista) Danin kannalle. Illegalistien ja legalistien „tasavertaisuuden teoria” merkitsi juuri perääntymistä Keskuskomitean kirjeestä, merkitsi Martovin käännettä, sillä jokainen, ken ei halua sulkea silmiään, näkee tuon „teorian” ja Keskuskomitean kirjeen välisen ristiriidan.

Kun Martov kirjoituksensa hylkäämisen jälkeen (huomautuksesta hän kieltäytyi, „Diskussionnyi Listokista” myös) ilmoitti Pää-äänenkannattajan toimituksessa aloittavansa sotatoimet, niin hänen ja Danin asenne kävi meille täysin selväksi.

Puolueelle sen ovat tehneet lopullisesti selväksi: 1) Mihailin, Romanin ja Jurin teko; 2) kuudentoista Venäjällä olevan menshevikin julkilausuma; 3) „Golosin” 19.—20. numero ja 4) „Golosin” neljän toimittajan hajotushenkinen julkilausuma. Nyt tähän on lisääntynyt vielä 5) Potresovin avoimesti likvidaattorinen kirjoitus „Nasha Zarjan”⁶⁷ 2. numerossa, jossa hän kirjoittaa Martovin ja muiden rinnalla, sekä 6) „Golos Sotsial-Demokratian” toimituksen esiintyminen Plehanovia vastaan („Välttämätön lisäys „Dnevnikkeihin” ”⁶⁸), missä Martynov, Martov ja Axelrod samaisen Potresovin rinnalla kohtelevat puolueen Pää-äänenkannattajaa ja puoluekantaista menshevismiä en cana:lle (kuin kanaloita).

Lehtisessämme „Likvidaattorien ääni vastustaa puoluetta” ja Pää-äänenkannattajan 12. numerossa annoimme arviomme neljästä ensin mainitusta esiintymisestä *. Viikon kuluttua ilmestyvässä Pää-äänenkannattajan 13. numerossa Plehanov antaa arvionsa „Nasha Zarjassa” julkaistusta Potresovin kirjoituksesta.

Lopullisesti likvidaattorien puolelle kääntynyttä „Golos Sotsial-Demokrata” lehteä vastaan alkavat yhdistyä ja esiintyä puoluekantaiset menshevikit, kuten jo neljä ulkomailla (Pariisi, Nizza, San Remo, Geneve) olevilta menshevikkiryhmiltä ja menshevikkiryhmien osilta saatua päätöslauselmaa osoittaa. Puoluekantaiset menshevikit esiintyvät

* Ks. tätä osaa, ss. 148—156. Toim.

avoimesti „*Golosia*” sekä venäläisiä likvidaattoreita vastaan, toteavat avoimesti, että täysistunnon jälkeä „*Golos*” on tehnyt käänteä likvidaattoruuden puoleen.

Puolueessa on syntynyt sellainen tilanne, joka eroaa huomattavasti siitä, mitä oli täysistunnon aikana, ja siksi vaatii ehdottomasti muutoksia Pää-äänenkannattajan kokoonpanoon.

Täysistunto halusi tarjota puolueeseen palaamisen ja puolueessa lojaalisesti työskentelyn mahdollisuuden kaikille golosilaisille, kaikille sosialidemokraateille, kaikille työväenliikkeen legaalisille toimihenkilöille, jotka haluavat siirtyä puoluekantaisuuden aseisiin. Täysistunto luotti siihen, että menshevikkien keskuudessa alkaa kummankin osan yleinen siirtyminen puoluekantaisuuden aseisiin eikä menshevismän kahden osan erkaneminen.

Legalistien Venäjällä olevan keskuksen (Potresov, Mihail ja kumpp.) sekä „*Golos Sotsial-Demokrata*” lehden syystä kävi toisin. Näiden ja puoluekantaisten menshevikkien kahtiajakaantumisesta tuli tosiasia. Me liitimme Pää-äänenkannattajan ja „Diskussionnyi Listokin” ympärille useita puoluekantaisia menshevikkejä (Plehanov, Rappoport, Avdejev), joiden kanssa meillä on järjestymässä kaikelle ryhmäkuntalaisuudelle vieras puolueetyö, kaikista erimielisyyksistämme huolimatta. Ulkomailla bolshevikkien ryhmät ja puoluekantaiset menshevikit ottavat askeleita yhteenliittymistä kohti. Golosilaisten ryhmät ovat päinvastoin ottaneet jyrkän suunnan yhdistymistä vastaan.

Kerrassaan mahdoton tilanne Pää-äänenkannattajan toimituksessa ei sen vuoksi olekaan muodostunut satunnaisista eikä henkilökohtaisista syistä. Kun toimituksessaamme vallitsee nykyään ainainen ja loputon juonittelu, kun me kolmen kesken emme kerta kaikkiaan kykene selviytymään kahden toimittajan vihamielisestä asenteesta, kun kaikkea työtä Pää-äänenkannattajassa jarrutetaan,—niin se on väistämätön tulos tilanteen kieroudesta. Täysistunnon päätösten mukaan on tarpeellista lähentyä puoluekantaisiin menshevikkeihin, mutta meillä Pää-äänenkannattajassa puolueenvastaiset menshevikit käyvät ankaraa taistelua Pää-äänenkannattajan ulkopuolella olevia ja sitä auttavia puoluekantaisia menshevikkejä vastaan!

Olemme aivan varmat siitä, että Keskuskomiteassa olevat toverit itse ymmärtävät, että tällainen tilanne on kerta

kaikkiaan mahdoton, eivätkä vaadi meitä kuvailemaan sitä lukemattomien toimituksessa tapahtuneiden yhteenottojen ja skandaalien historialla. Nämä yhteenotot, syytökset, kahnaukset ja työn saattaminen kokonaan hunningolle on yksinkertaisesti tulos muuttuneesta poliittisesta tilanteesta, joka *välttämättömästi* johtaa Pää-äänenkannattajan hajomiseen, ellei oteta täysistunnon päätösten *koko* hengen sanelemaa askelta, nimittäin: ellei vaihdeta puoluevastaisia, likvidaattorilaisia, golosilaisia menshevikkejä puoluekantaisiin menshevikkeihin, joita *olemme velvolliset* auttamaan tulemaan täydellisesti puolueeseen ja sen johtaviin elimiin.

Puoluekantaiset menshevikit ovat jo ilmoittaneet Keskuskomitean Ulkomaiselle byroolle haluavansa saada Pää-äänenkannattajan toimitukseen (ja Keskuskomitean Ulkomaiseen byroohon) edustajiaan, s.o. *puoluekantaisen* menshevismien kannattajia.

Me puolestamme ilmoitamme, että emme *kerta kaikkiaan kykene* hoitamaan puolueen Pää-äänenkannattajaa yhteistoiminnassa golosilaisten kanssa, sillä on mahdotonta tehdä työtä yksinomaan lannistamalla mekaanisesti enemmistön voimalla henkilöitä, joiden kanssa ei ole yhteistä puolueperustaa.

Toivomme, että Keskuskomitea ryhtyy tarpeellisiin organisatorisiin toimenpiteisiin Pää-äänenkannattajan toimituksen kokoonpanon muuttamiseksi ja työkykyisen *puoluekantaisen* kollegion perustamiseksi.

*Kirjoitettu huhtikuun jälkipuoliskolla
(toukokuun alussa) v. 1910*

*Julkaistu ensi kerran v. 1933
XXV Lenin-kokoelmassa
Allekirjoitus: Pää-äänenkannattajan toimituksen jäsenet
Lenin y.m.*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*